

Sayıların Kaybolduđu Gün

Yavuz DEMİRKIRAN

Sayıların Kaybolduđu Gün

Yavuz DEMİRKİRAN

Parlak bir pazartesi sabahı Ruby, hardal sarısı yağmurluğuyla evinden seke seke çıktı. Kıvırcık siyah saçları iki kabarık topuz halinde zıplarken okula koştu. Ama bir sorun vardı. Sokak tabelasında hiç sayı yoktu. Kuledeki saat boştu. Fırının kapısındaki takvimde bile boş kareler vardı. Ruby durdu ve baktı. Bütün sayılar nereye gitmişti?

Okulda kimse sayamıyordu. Öğretmenin saatinin akrebi yelkovanı yoktu. Çocuklar kutuda kaç kalem olduğunu söyleyemiyordu. Bakkalda dükkân sahibi kafasını kaşıdı. 'Üç elma ne kadar?' diye sordu. Ama fiyatlar yoktu. Ruby'nin yeşil gözleri kocaman açıldı. Mavi sırt çantasını çıkarıp içinde parlayan küçük bir not buldu. 'Bulmacaları takip et,' yazıyordu.

Ruby notu takip ederek parktaki yaşlı meşe ağacına gitti. Parıldayan rakamlardan oluşan ışıltılı bir yol ağacın kovuğuna giriyordu. Derin bir nefes alıp içeri adım attı. Bir anda şekillerin yüksek şehirler kurduğu, denklemlerin köprü gibi süzüldüğü tuhaf bir dünyaya geldi. Soluk mavi parlayan gövdesi ve gümüş tacı olan küçük, yuvarlak bir yaratık karşısında durdu. 'Ben Sıfır'ım,' dedi.

'Sen sayıların lideri misin?' diye sordu Ruby. Sıfır başını salladı. 'Kasabanızdan ayrıldık çünkü kimse bize değer vermiyor. İnsanlar sadece aceleyle geçip gidiyor, sayıların her gün onlara nasıl yardım ettiğini hiç düşünmüyorlar.' Ruby bir an düşündü. 'Ben size değer veriyorum,' dedi. 'Size göstereyim.' Sıfır merakla baktı. 'Üç bulmacayı çöz,' dedi. 'Sonra göreceğiz.'

İlk bulmaca belirdi: sayılardan yapılmış bir köprü. 'Eksik sayıyı sayarak köprüden geç,' dedi Sıfır. Dizi şöyleydi: 2, 4, 6, boş, 10. Ruby gülümsedi. 'Sekiz!' dedi. Köprü parladı ve sağlamlaştı. 'Saymayı biliyorsun,' dedi Sıfır etkilenmiş bir halde. 'Ama bu sadece başlangıç.'

İkinci bulmaca, sayıları olmayan dev bir saatti. 'Sayıları yeniden sıraya koy,' dedi Sıfır. Ruby 1'den 12'ye kadar her sayıyı dikkatlice yerleştirdi. Bitirdiğinde saat tıkladı ve çaldı. 'Sayılar zamanı söylememize yardım eder,' dedi Ruby. 'Onlar olmasa her şeye geç kalırdık!' Sıfır minik kolunu salladı ve bir kapı belirdi.

Üçüncü bulmaca, fiyat etiketleri boş bir dükkândı. 'Sayıların burada nasıl yardım ettiğini göster bana,' dedi Sıfır. Ruby bir oyuncak aldı ve dedi ki: 'Bu üç jeton. İki tane alırsam altı jeton eder.' Jetonları sayarak çıkardı. 'Sayılar adilce alışveriş yapmamıza yardım eder.' Sıfır'ın kehribar rengi gözleri parladı. 'Gerçekten anlıyorsun,' diye fısıldadı.

Ama Sıfır hâlâ kuşkuluydu. 'Peki eğlence?' diye sordu. 'Sayılar sadece iş için değildir.' Ruby güldü. 'Sayılar eğlence için de var! Kurabiyeleri adilce paylaşmak gibi. Altı kurabiye ve üç arkadaş varsa her biri iki tane alır.' Havada kurabiyeler çizdi ve kurabiyeler belirdi. Sıfır kıkırdadı. 'Bu adil!'

Sıfır, Ruby'yi bütün sayıların saklandığı görkemli bir salona götürdü. Her biri bir rakam şeklinde olan küçük, parlayan yaratıklardı. 'Sayılar eve dönmek istiyor,' dedi Sıfır, 'ama kendilerine ihtiyaç duyulduğunu bilmeleri gerekiyor.' Ruby'nin bir fikri vardı. 'Bugün dedemin doğum günü. Pastasını yapmak için sayılara ihtiyacımız var. Onlara gösterelim!'

Ruby ve Sıfır, bir sayı geçit töreniyle kasabaya geri döndüler. Dođruca Dedem Pete'in fırınına gittiler. Dedem Pete  aşkındı. Cep saatinin sayıları yoktu ve tarif kartı bo tu. 'Ne kadar un?' diye sordu. Ruby gülümsedi. 'Bırak sayılar yardım etsin!' dedi. Sayılar etrafta dönerek ölçüleri doldurdular.

Birlikte iki bardak un, bir bardak şeker ve üç yumurta ölçtüler. Sayılar yardım ederken parladılar. 'Gördün mü?' dedi Ruby. 'Malzemeleri ölçmek için sayılara ihtiyacımız var.' Dedem Pete'in gür beyaz bıyığı bir gülümsemeye kıpırdadı. 'Ve fırını 350 dereceye ayarlamak için de!' diye ekledi. Sayılar gururla parladılar.

Pasta pişerken sayılar her yerde nasıl yardım ettiklerini gördüler. Saatleri düzelttiler, adresleri doldurdular ve dükkânlardaki mallara fiyat koydular. Kasaba sayma ve ölçmeyle canlandı. Sıfır her şeyi izledi. 'Haklıydın, Ruby,' dedi. 'Sayılar hayatı güzelleştirir.' Ruby Sıfır'a sarıldı. 'Kalacak mısın?' diye sordu.

Sıfır başını salladı. 'Kalacağız, ama sadece her gün bize değer vereceğine söz verirsen.' Ruby söz verdi. Sayılar sevinçle bağırdı ve yerlerine geri uçtular. Saatler tıkladı, teraziler tarttı ve fiyatlar belirdi. Kasaba yeniden sayılarla doluydu. Dedem Pete'in pastası mükemmel çıktı. 'Kutlama zamanı!' dedi.

Partide Ruby pastayı arkadaşlarıyla paylaştı. 'Altı kişiye altı dilim,' dedi. 'Her birine bir tane!' Herkes güldü ve alkışladı. Sıfır, gümüş tacıyla Ruby'nin omzunda oturdu. 'Sayılar her yerde,' dedi Ruby. 'Paylaşmamıza, ölçmemize ve plan yapmamıza yardım ederler.' Sayılar sıcacık parladılar. Sevdiklerini biliyorlardı.

O gece Ruby yıldızlara baktı ve gülümsedi. Sayıların her zaman orada olacağını ve dünyayı anlamasına yardım edeceğini biliyordu. Ve utangaç lider Sıfır bir yuva bulmuştu. 'Teşekkürler, Ruby,' diye fısıldadı Sıfır. 'Bize değerli olduğumuzu gösterdin.' Ruby mavi sırt çantasına sarıldı ve bulmacalar ve sayılar hayal ederek uykuya daldı.

Ertesi sabah her şey yeniden normaldi. Saatlerin sayıları, evlerin adresleri vardı ve dükkân sahipleri fiyatları topluyordu. Ama artık herkes sayılara biraz daha değer veriyordu. Ruby adımlarını sayarak okula yürüdü. 'Bir, iki, üç...' dedi. Ve cebinde saklanan Sıfır da onunla birlikte saydı. Sayılar evlerindeydi ve mutluydular.